

Травмите от източноевропейските диктатури остават за цял живот, а страхът още тегне върху щастливците, успели да избягат през Желязната завеса.

Макар и повече от 20 години след падането на Берлинската стена, днес продължават да излизат неразказвани истории за стремежа към свобода, отприщващ невероятна смелост и изобретателност.

*Сайтът **Държавна сигурност.com** представя една тях по материали от страницата на Федералния пълномощник за архивите на ЩАЗИ, www.bstu.de.*

Австрийците **Гертруд и Волфганг Фервюстер** са женени от близо 40 години, но едва наскоро решиха да споделят част от биографията си, пазена в тайна десетилетия. Поводът бе пътуващата изложба на германската служба за архивите на ЩАЗИ (BStU), която през октомври гостува в Университета в Грац. Един ден уредниците са изненадани от двама посетители, които носят цяла чанта с исторически документи, снимки и предмети.

⋮

Семейството разказва как с помощта на фалшифицирани паспорти успява да се събере. В личната история централно място заема България, тъй като бягството се случва през българските граници по времето на комунизма.

Невъзможна любов

Волфганг Фервюстер е роден в австрийския Грац. В началото на 70-те години пътува като турист в ГДР. Там се запознава с 22-годишната Гертруд. Между двамата пламва любовта и те пожелават да се оженят. Мъжът е наясно с трудностите, но първо опитва по официалния ред. Пише до държавния и партиен ръководител на ГДР Ерих Хонекер, с молба да разреши на любимата му да се пресели в Австрия.

Както може да се очаква, отговорът е отрицателен. В типичния си арогантен стил гедерейските власти уведомяват „многоуважаемата госпожица“, че молбата не може да бъде изпълнена, но пък няма да има проблеми, ако австриецът поиска се пресели при нея в ГДР и дори да започне работа.

Двамата осъзнават, че единственият начин е Гертруд да избяга. На помощ идват професионалните умения на Волфганг. Мъжът работи като словослагател и разбира от печатно дело, шрифтове, щампи, матрици и т.н. През лятото на 1973 г. той разработва доста рискован план, в който трябва да подправи печати от българската граница, за да може да изведе през нея източногерманката.

Волфанг взема истинския паспорт от своя близка приятелка-австрийка. Младата жена не само му помага, но по щастливо стечение на обстоятелствата външно прилича на Гертруд. Но освен в нея в конспирацията са посветени много малко хора – още един-двама близки.

Планът за бягство през комунистическа България

Бягство към свободата през комунистическата граница на НРБ

Написано от Драгомир Иванов
Петък, 04 Ноември 2011 19:09

Планът на Волфганг е да влезе с автомобил в България, на път за Турция, където отива уж на почивка. Гертруд от своя страна се снабдява в ГДР с българска виза за туристическо посещение. В България тя трябва да се качи в колата на Волфганг и с австрийския паспорт (в който има фалшив входен печат от ГКПП Калотина) да мине като „австрийка“ границата с Турция.

Проблемът е, че при влизане българските власти отделно отбелязват и броя на пътуващите в автомобила. Тоест австриецът трябва да пътува с още един човек. Негов приятел се съгласява и двамата австрийци пристигат в България. Спътникът на Волфганг слиза и веднага отпътува за родината си. Гертруд се качва при Волфганг и двамата поемат към Турция.

Волфганг вече е поставил фалшивия входен печат от ГКПП Калотина в австрийския паспорт на приятелката си. Видимо копието е толкова професионално, че днес австриецът се шегува, че изглеждало по-добре от оригинала.

В багажа си той носи печатните матрици, както и още варианти на шаблоните, в случай, че българите междувременно са променили щампите. В няколко малки флакончета австриецът е скрил и мастилата.

Пътуването към ГКПП Капитан Андреево двамата наричат „най-рискваната постъпка в живота си“. „Подобно приключение сплотява изключително силно. Въобще не си представяхме, че нещо може да се обърка“, казва семейството.

Промъкването през ГКПП Капитан Андреево

Волфганг е толкова смел, че решава доста рисковано да провери качеството на фалшификата си. Дава газ с реното си и веднага КАТ го спира за превишена скорост. Австриецът знае, че при проверката българските милиционери неизбежно ще огледат внимателно документите на пътниците. Тестът е издържан успешно, на самата граница - колкото и невероятно да звучи – никой не забелязва нищо нередно и Фервюстер минават бариерата без проблеми.

От Турция, където остават само ден, бегълците продължават към Гърция. Там се прехвърлят на ферибот за Италия и след няколко дни стигат благополучно в Австрия.

Премеждието дълго време оставя своя отпечатък. „После никога не пътувахме отново на изток. Не се осмелихме да идем дори и в Югославия”, казват Фервюстер.

Спомените за преживяното

Сега историята повторно оживява, когато виждат изложбата за ЩАЗИ в Грац. „Не искахме да вдигаме шум, нито пък да навредим на някого. Не ни интересува и медийното разгласяване”, обясняват двамата дългогодишното си мълчание.

Бягство към свободата през комунистическата граница на НРБ

Написано от Драгомир Иванов
Петък, 04 Ноември 2011 19:09

„Освен всичко друго тогава фалшифицирах австрийски паспорт, което вероятно би било подсъдно”, добавя Волфганг.

Печатът от влизането в Гърция носи историческа дата – 13 август 1973 г. Това е 12-та годишнина от построяването на Берлинската стена.

За семейство Фервюстер преодоляването ѝ се оказва изключителен късмет, но не и за стотици други източногерманци, заплатили желанието за свобода с живота си. Включително и по границите на България.

Сега, след 38 години, австрийците Гертруд и Волфганг искат да видят какво има за тях в архивите за ЩАЗИ. Двамата вече са подали молба за достъп до документите.